

Tscherning: Det ærede Medlem har ikke ganske rigtigt forstaaet mig. Jeg veed meget godt, at Overskuddet fra eet Finantsaar eller i en Finantslov, hvad der bliver til Rest, gaaer ikke ubetegnet over i en anden Finantslov, men det gaaer over deri, som en Ressource, som en Hjælpkilde, som man kan tage i Anslag med Hensyn til Udgiftsbeløbet. Men vi staae heller ikke her paa det samme Standpunkt. Jeg forlanger ikke, at nogen Post i den Afdeling af Statsregnskabet, der vedkommer Kongeriget, skal tages som Indtægtspost, men jeg forlanger, at en for os fremmed Kasse, der beholder vore Penge, skal tilbagebetale dem, og i det Dieblik, de tilbagebetales som en saadan Post, maae de komme frem som en Indtægt under § 5 i dette Aars Finantslov mellem adskillige Indtægter. Jeg er heller ikke bleven ganske rigtig forstaaet af det ærede Medlem med Hensyn til Statsregnskabets Stilling ligeoverfor Finantsloven. Naar det ærede Medlem havde lagt Mærke til, at jeg skjelner imellem den eneste Finantslov, der eksisterer for Aaret 18^{55/56}, som er udstedt paa Frederiksborg den 28 Marts 1855, og Statsbudgettet for samme Aar, hvilket jeg har negtet Aerkjendelse som Lov, saa vilde det ærede Medlem se, at det var ganske berettiget, naar jeg sagde, at Statsregnskabet skulde svare til Loven. Der til svarer det nu ikke, men derimod til Statsbudgettet; men det er det, vi ikke behøve at være tilfredsstillende med. Jeg sagde ved Siden deraf, at jeg godt følte, — maaskee Ingen mere end jeg, — Tidens Trang og Banselighed, og jeg for mit Vedkommende skulde derfor være tilfredsstillt med et Statsregnskab, som svarede til denne Forordning, istedetfor at det skulde svare til denne Lov. Jeg vil opfordre de ærede Medlemmer til det Samme, men ikke, naar man benytter denne Forordning til at tilegne sig Penge, som ikke tilhøre den anden Kasse efter vore Love; det er derom det dreier sig. Vi skulle vel lægge Mærke til, at naar vi tog denne Finantslov og gik til den hyderste Grændse og sagde, at, naar denne Finantslov var bleven opretholdt, saa behøvedes hverken Paragraffen i Indskrænkingsloven eller Paragraffen i 2. October Loven at komme i Betragtning; thi denne Lov er kommen tilbligere,

saa er den første Udgiftsparagraph ganske anderledes; thi den bevilger i saa Fald en Sum af 10,648,000 Rd. til de fælles Udgifter. Paa den skulde altsaa Statsbudgettet eller Statsregnskabet have været grundet, og, forsaavidt som den gav et Overskud i Monarchiets Kasse, kunde man holde det fast og gjøre Afregning med os, ifølge hvilken man kunde tilbagebetale os det, man havde benyttet mindre end disse 10,648,000 Rd. som vor Andeel i det Fælles; men man kan ikke skyde en anden Sum ind, som ikke er bevilget og derpaa gjøre den til en Regnskabspost. Naar vi endda finde os i, at man skyder en anden Sum ind, og at man behandler Statsbudgettet og Statsregnskabet i Genhold til senere voterede Grundlove, saa maae vi ogsaa være berettigede til at støtte os paa disse senere voterede Grundlove og forlange, at disse Paragraffer blive gjorte gjældende, og derpaa begjære, at disse Penge, som man nu vil beholde i Monarchiets Kasse, udleveres til den særlige Kasse.

Ja, nu er jeg kommen i Forlegenhed igjen, idet jeg har maattet tage Ordet, og jeg veed ikke, hvorledes jeg skal komme ud af det; men jeg vilde dog forsøge endnu engang, om ikke den ærede Minister skulde kunne bringes til at tage Ordet.

Judenrigsministeren: Jeg skal gjerne opfylde det ærede Medlems Ønske i denne sidste Henseende; men jeg skal bestræbe mig for i mine Uttringer at holde mig indenfor de Grændser for denne Sags Behandling, som jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand har overstredet. Jeg troer ikke, at Noget, der ikke kjendte Dagsordenen forud, og som var kommen ind i Salen under disse Forhandlinger, kunde have anet, hvorom egentlig disse Forhandlinger skulde dreie sig; thi man skulde troe, at her var Spørgsmaal om Forhandlingen over Regnskabsaflæggelsen for et langt tilbagegaaende Aar (Tscherning: Nei, om Indtægtsfiden). Nei, ingenlunde; man skulde som sagt troe, at det Spørgsmaal, som her stod paa Dagsordenen, var Forhandlingen over Regnskabet for Aaret 1855—56. Dette var med eet Ord Grundtanken i de Uttringer, som med